

Ukrainaresa hösten 2021 - "passresan"

Det var längesedan jag Anneli var i Ukraina, men nu fick jag chansen igen. Jag fick möjligheten att få följa med på en jobbresan till sommarhemmet utanför Lutsk, som enda kvinna i en buss fylld med en "hög" (15 st.) med gubbar. Bussen avgick från Örnsköldsvik torsdag den 7/10. Den stannade utanför Nyköping vid kl. 03.00 och där fick alla sova en stund. Den ny bussen var på sin **jungfruresa** med Filippus till Ukraina. Den har blivit ombyggd med fina och sköna bäddar, i sovhytter och blivit riktigt lyxig. Alla intog vi frukost i Nyköping och därefter vidare mot Karlskrona. Färjan skulle avgå till Gdynia vid 19.30 men pga. säkerhetskontroll av båten under dagen, så blev avgången några timmar försenad. Det var inte bara bussen som styrde kosan mot Ukraina. Det fanns även två trailers fyllda med förnödenheter och en ambulans som skulle överlämnas i Lutsk. På morgonen den 8/10 landsteg vi i Polen. Resan gick smidigt, alla fordon fungerade och stämningen bland resenärerna var på topp, då korvkokaren i bussen invigdes. Några passagerare

tittade på filmserien **Chernobyl** eftersom det planerades att åka dit om tiden räckte till efter allt fixande. På kvällen var vi framme vid polska tullen där vi överraskades av att en resenär inte hade giltigt pass. Han fick stanna i den polska staden Chelm, som ligger vid gränsen och vänta på vår återresa en vecka senare. Det gick relativt smidigt vid gränsen och kl. 09.20 på söndagsmorgonen svängde vi in vid Sommarhemmet. Hela dagen jobbades det för fullt i från det att vi satte våra fötter på dess mark. Det var full aktivitet överallt och ett otroligt fint samarbete. Byggställningen byggdes klart och det byttes vindskivor samt ordnades med hänggrännor på sovsalarna. Även gräsklippare och elverk lagades och maten inhandlades och förbereddes.

Alona (en av Sergeis fem systrar) hade åkt upp från Muchachevo för att ordna med maten till oss, och jag hjälpte henne i köket. Sergeis pappa Misha var även han där och bistod med allt från att kratta till att slipa knivar, samt att ta bort mössen som fastnade i fällan i köket varje natt. Rune tvättade ambulansen, som han ordnat till Lutskområdet, eftersom den skulle levereras någon dag senare. Alla jobbade på med sina uppgifter, ingen risk att någon behövde gå sysslolös. Måndagen fortsatte vi med att sätta upp flera hänggrännor och stuprör. Nu var snart sovsals husen klara. På förmiddagen åkte chaufförerna i väg med fordonen till tullen, för att komma tillbaka några timmar senare för avlastning. Alona hade full kontroll i köket och lagade god mat som vi kunde äta, under våra pauser som vi tog under dagarna. Middagen serverades vid 19-tiden och därefter åkte männen i väg för ett efterlängtat spa och bastubad. Tisdagsmorgonen invigdes med att de ny monterade hänggrännorna och stuprören fick sitt premiärregn. Det visade sig klara provet galant. Det fanns mer att göra på husen. Till sist lastades bussen ur och det fyllde matsalen till brädden av förnödenheter, till de fattiga. Vi hade även med oss skyddsrockar **för covidvård** och rullstolar. Ambulansen levererades och den blev uppmärksammas på regionens hemsida med bild på "leverantörerna" tillsammans med tjänstemännen inom området.

Ambulansen kommer att betyda mycket för både de som ger och får vård. Dagens arbete hade gått över förväntan så den avslutades med en grillmiddag. På kvällen vid 19-tiden lämnade vi alla sommarhemmet med destination mot Sarny och hotellet Saliv, där vi skulle bo i två nätter. Tidig onsdagsmorgon efter frukost och ett letande efter ett försvunnet pass så begav vi oss med bussen mot **Chernobyl** och var framme där runt 10.30. Där väntade vår guide Maria på oss och vi fick stålningmätare. Hon informerade om vad vi inte fick göra innanför den 30 kilometers zon som upprättats runt området. Det är inte

inhägnat vilket har fått till följd att personer tagit sig in i zonen för att stjäla, bland annat radiatorer som sålts över hela världen, främst till USA. Vi inrättade oss snällt efter rådande regler, att vi inte skulle gå på annat än asfalt och att inte äta någonting utanför bussen m.m. Sergei tolkade allt som Maria berättade och det var otroligt mycket, jag tänker inte ta upp allt som sades där i den här berättelsen, det kräver sin egen artikel. Det som kan sägas, som ni alla redan vet är

Sarkofagen över reaktor 4

Väldigt mycket "mörkades" av den sovjetiska regimen och än idag är det svårt att veta hur allt verkligen gick till. I dagsläget bor ca 5000 personer i området (ingen under 18 år får komma in i zonen). De har tillåtelse att vistas där i 14 dagar därefter vänta i 14 dagar på att få återvända. Vi fick åka ända fram till **reaktor 4** (den som förstördes), där vi stod ca 150 meter ifrån den. 43 länder har tillsammans tillverkat en blysarkofag, vilken byggdes en bit ifrån självaste reaktorn. De fick lov att lägga en räls för att förflytta blyskalet till reaktor 4. **Sarkofagen** byggdes mellan 2009–2019 och är den största flyttbara landbaserade konstruktion som någonsin uppförts, vikten är 36 000 ton. Vi fick även se den då otroligt

moderna staden Pripjat, nu övergiven och till stora delar plundrad. I den staden bodde de som då arbetade i kärnkraftverket. Det som förvånade mig var att det hade varit reaktorer i gång ända fram till 2000, så personalen där måste ha blivit utsatta för stora mängder strålning.

Tivolit i staden Pripjat

att när **olyckan inträffade 1986** så berättade inte dåvarande sovjetiska ledning om vad som hänt utan det var personal på kärnkraftverket Forsmark i Sverige som uppmärksammade otroligt höga strålningsnivåer. De trodde att det var deras eget kärnkraftverk som hade stora problem och evakuerade men upptäckte därefter att det kom från annat håll. Katastrofen var ett faktum med många döda och människor som än idag lider av den strålning som då läkte ut, olika former av cancer är vanligt förekommande.

Vi besökte även "Russian Woodpecker" som var en topphemlig radarstation vilken skulle upptäcka fiendliga missiler och andra attacker. Den skickade även ut signaler som störde radiotrafiken som sändes på kortvåg. Stationen stängdes i samband med olyckan 1986. Det är intressant att få vara med om den här guidningen men mest av allt väldigt *sorgligt*, när vi ser resultatet av *mänsklighetens dumhet* vilken bidragit till *stora skador* på natur, djur och människor. Vi tillbringade ca 5 timmar inne i zonen, därefter styrdes bussen tillbaka mot Sarny och ännu en natt på hotellet Saliv. Under onsdagskvällen och en del av natten hade Sergei **passletning** på Sommarhemmet men det förlorade passet återfanns inte och det planerades för ett tillfälligt pass och flygresa tillbaka för den passlöse. På torsdagsmorgonen åkte vi mot gränsen och lämnade vildmarkshotellet bakom oss men innan avfärd hittades det förlorade passet, så mycket enklare allt blev. Gränsen passerades relativt fort och därefter hämtades den resenär som tillbringat några dygn i Chelm upp. Nu var vi fulltaliga igen och färden gick vidare genom Polen med stopp för att äta mat och lite shopping.

Radarstation

Färjan mot Nynäshamn avgick vid 20.00 och vår resa på vattnen flöt på till lördagsmorgon. Nu hade vi landstigit på svensk mark igen och rullade vidare genom Stockholm. Vi vinkade av några chaufförer och resenärer på vägen hem mot Örnsköldsvik. Vid 21-tiden var vi åter på vår parkering vid Wist där resan startades för tio dagar sedan.

Reseledare, Bertil Sjöström

Tänk att jag än en gång fick vara med om en resa till Ukraina och fått se det arbete som pågår där, allt på grund av ett otroligt engagemang från alla volontärer som arbetar med allt från loppis, packar kläder, fixar med fordonen, skriver medlemsblad och bakar till caféet mm. Chaufförer som kör vid resorna och då tar ledigt från sina ordinarie arbeten plus betalar för att följa med.

Bertil speciellt, som alltid ordnar inför resor och håller koll men även ni som är medlemmar, stöttar med gåvor och loppiskunder. **Jag vill rikta ett stort och varmt tack till er alla.**

Ingenting av allt som sker i vår verksamhet skulle var möjligt utan er - **Ni gör skillnad.**

Vid pennan Anneli Andersson/ Redaktionsrådet

Inför den stundande julen kan vi dra oss till minne om hur Jesu moder får ett personligt möte i sin vardag.

Ängeln Gabriel meddelar Maria om att hon ska föda en Son och ge honom Namnet Jesus.

De är ett Ord som vi tar med oss in i framtiden - Frukta inte du har funnit nåd inför Gud. *Lukas 1:30*

Frukta inte, ty jag är med dig, se dig inte ängsligt om, ty jag är din Gud. Jag styrker dig, jag hjälper dig, jag uppehåller dig med min rättfärdighets högra hand. *Jesaja 41:10*

Stiftelsen Filippus - Information

Kontaktpersoner:

Micael Jonsson, micael@filippus.se

Bertil Sjöström, bertil@filippus.se

Fabriksgatan 23 C, 891 33 Örnsköldsvik

Tel: 070- 537 91 54

Besöksadress:

Storgatan 32,
891 34 Örnsköldsvik

Loppis:

Ann-Christin Hamberg,
070- 235 42 72

www.filippus.se

Medlemsavgifter:

Under 18 år - 25 kr/mån

Mellan 18 och 65 år - 75 kr/mån

Över 65 år - 60 kr/mån

Familj - 150 kr/mån

Organisationer - 250 kr/mån

Swish: 123 006 8205

B.g. 5036 - 3886

God

Jul

&

Gott

Nytt

År